

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, (hierna: de rechtbank) van 29 maart 2010 in zaak nr. 10/9427 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

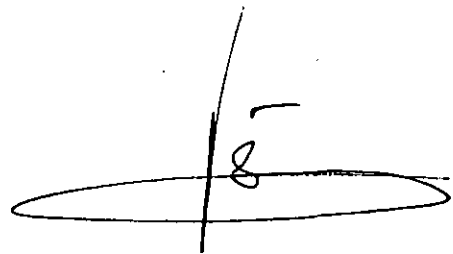
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 april 2010

243-617.

Verzonden: 28 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. There are some smaller, less distinct marks to the right of the main signature.

mr. H.H.C. Visser

5

• Utrecht

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

Regio Utrecht
Korpsaanderteel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door T.P.S Elbertse
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591297
V-nummer / Zaak / Zaak - 10/03/2010
Datum 10/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

2x
1503121566

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Theodorus Petrus Sybrandus Elbertse, Inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Algerijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan; geen melding heeft gedaan van zijn illegaal verblijf in Nederland

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 10/03/2010
Tijd : 16:40 uur.

16. Mrt. 2010 13:59
16. Mrt. 2010 12:55

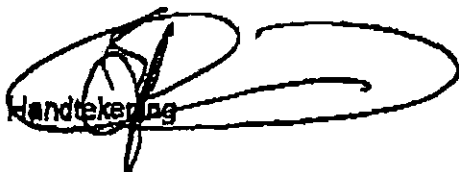
HC-Zwolle
ru Postbus Kroonsiraat

0306578260

Nr. 7008 P. 30/46
Nr. 1922 r. 2/21

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

de Inspecteur,
T.P.S Elbertse

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

31-03-10;03:44NM;

;+31 30 273 3122 # 2/ 4

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

zaaknummer: AWB 10/9427 VRONTN

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

geboren op _____ van Algerijnse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. F.W. Verweij, advocaat te Amersfoort,

en

de minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. C.I. Tiensma – van der Boom.

Procesverloop

Verweerder heeft op 10 maart 2010 aan eiser de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) opgelegd.

Eiser heeft hiertegen beroep ingesteld bij deze rechtbank. Op grond van artikel 94, eerste lid, van de Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het geding is behandeld ter zitting van 22 maart 2010. Eiser heeft in persoon en bij gemachtigde en verweerder heeft bij gemachtigde het woord gevoerd.

Overwegingen

1. Indien de rechtbank van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij op grond van artikel 94, vierde lid, van de Vw het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

2. Eiser voert aan dat de procedure die heeft geleid tot de inbewaringstelling onrechtmatig is, omdat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen niet is gedaan in het kader van de controle op de naleving van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav). Er is vervolgens geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan.

3. Uit het proces-verbaal van staandhouding, overbrenging en ophouding van 10 maart 2010 blijkt, kort en zakelijk weergegeven, dat verbalisanten op 10 maart 2010 een slagerij te Utrecht controleerden op basis van de Wav en de Vw. De controle vond plaats in samenwerking met de Arbeidsinspectie, het Uvw en de Belastingdienst. De betreffende verbalisanten zagen dat er op dat moment zes werknemers in de slagerij aanwezig waren en dat de werkruimte was verdeeld in verschillende ruimten. Het achterste gedeelte was

zaaknummer: AWB 10/9427 VRONTN

blad 2

afgeschermd van het voorste gedeelte door middel van een muur en dit was bereikbaar via een deur. In dit achterste gedeelte bevonden zich twee mannen. De verbalisanten hebben deze mannen naar hun identiteitsbewijs gevraagd. Eén van deze mannen, eiser, kon geen identiteitsbewijs overhandigen en verklaarde dat hij ongeveer acht maanden in Nederland verbleef en geen rechtmatig verblijf had voor Nederland. Verder gaf hij aan dat hij een verblijfsvergunning had voor België.

4. Uit voormelde passage van het proces-verbaal blijkt op voldoende inzichtelijke wijze dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van de Wv. Gelet op vaste jurisprudentie staat de aanwending van deze bevoegdheid niet ter beoordeling van de vreemdelingenrechter. Nu eiser vervolgens tijdens de controle geen identiteitsbewijs kon overleggen en hij verklaarde dat hij geen rechtmatig verblijf had in Nederland en al ongeveer acht maanden in Nederland verbleef, is bij die controle gebleken van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleverden, op grond waarvan eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw kon worden staandegehouden. Eisers beroepsgrond slaagt dus niet.

5. Eiser voert verder aan dat de wettelijke termijn van ophouding is overschreden.

6. Uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 10 maart 2010 blijkt dat eiser op 10 maart 2010 te 10.41 uur is opgehouden en dat de ophouding op 10 maart 2010 'omstreeks' 16.40 uur is beëindigd omdat eiser in bewaring is gesteld. Uit het document met betrekking tot de maatregel van bewaring (gedingsstuk 5) blijkt evenwel dat de maatregel is opgelegd om 16.40 uur. Dit is vervolgens ook bevestigd in het proces-verbaal van verhoor van 10 maart 2010 (gedingsstuk 3). De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat de ophouding is geëindigd te 16.40 uur, zodat de maximale termijn van ophouding van zes uren niet is overschreden. Eisers beroepsgrond slaagt niet.

7. Ten slotte voert eiser aan dat hij bij de gehoren tijdens de ophouding en voornamend aan de bewaring ten onrechte niet is gewezen op het recht op rechtsbijstand.

8. Ingevolge artikel 4.18, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) moet de overgebrachte persoon tijdig worden meegedeeld dat hij zich bij het verhoor kan laten bijstaan door een raadsman. Tussen partijen is niet in geschil dat het recht op rechtsbijstand bij het gehoor tijdens de ophouding is geschonden. Een dergelijke schending leidt echter niet automatisch tot onrechtmatigheid van de inbewaringstelling. Bezien moet worden of de met de bewaring gediende belangen in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

9. Vooropgesteld dient te worden dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat uit het proces-verbaal van verhoor van 10 maart 2010 (gedingsstuk 3) volgt dat eiser tijdens het gehoor voor de inbewaringstelling op 10 maart 2010 te 16.29 uur is meegedeeld dat hij zich tijdens dat verhoor kan laten bijstaan door een raadsman. In dit op ambtseid opgemaakte proces-verbaal is immers - voor zover hier van belang - vermeld: "Nadat ik de vreemdeling in de Arabische taal m.b.v. de tolk, niet nader genoemd, van het tolkencentrum telefonisch medegedeeld had dat deze zich bij het verhoor van de inbewaringstelling kon doen bijstaan door een raadsman, verklaarde hij geen raadsman bij het verhoor te willen, maar wel rechtsbijstand gedurende de verdere procedure van bewaring wil, waarna ik de advocatenpikerdienst/pikeraadvocaat alsnog inlichtte heb." De rechtbank gaat uit van de juistheid van dit ambtseid opgemaakt proces-verbaal. In de

31-03-10;03:44NM;

: +31 30 273 3122 # 4/ 4

zaaknummer: AWB 10/9427 VRONTN

blad 3

enkele verklaring ter zitting dat hij nooit afstand heeft gedaan van het recht op een advocaat, ziet de rechtbank geen aanleiding voor een ander oordeel. De rechtbank stelt vast dat elser vervolgens, na afstand te hebben gedaan van het recht op rechtsbijstand tijdens dit gehoor, een verklaring heeft afgelegd die in hoofdlijnen overeenkomt met de eerdere verklaring bij het gehoor tijdens de ophouding.

10. Onder de hiervoor genoemde omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gedurende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

11. Gelet op het voorgaande en artikel 94, vierde lid, van de Vw is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring niet in strijd is met de Vw. Ook bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat, bij afweging van de betrokken belangen, de maatregel in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

12. Het beroep is ongegrond. Daarom wordt het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

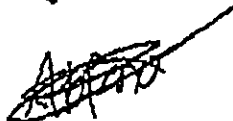
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. K.J. Veenstra, als rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2010.

De griffier:

A.H.J. Hofman

De rechter:

mr. K.J. Veenstra

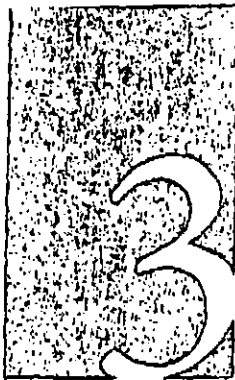
afschrift verzonden op:

29 MRT 2010

Rechtsmiddel

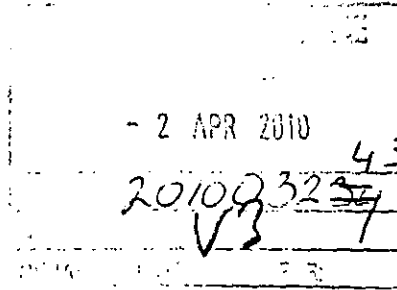
Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Advocaten

Mr S.A.S. Jansen
Mr F.W. Verweij
Mr J.J.O. van Doleweerd

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Per fax: 070-3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

2 april 2010

Ons kenmerk: 20100181

Geeft eerbiedig te kennen:

, ter zake dezer domicilie kiezende te Amersfoort,
Bergstraat 33, ten kantore van de advocaat en procureur mr. F.W.Verweij,
die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger
beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank
's-Gravenhage (zittinghoudende te Utrecht) d.d. 29 maart 2010; een kopie van
de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: vreemdelingenbewaring;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep
bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante, geboren op
vreemdelinge van Algerijnse nationaliteit;

dat hij zich met de uitspraak niet kan verenigen. Zijn grieven luiden als volgt:

Bergstraat 33
3811 NG Amersfoort

Postbus 2009
3800 CA Amersfoort

tel. 033 767 33 33
fax 033 767 33 39
mobiel 06 448 458 33

fwverweij@3advocaten.nl
www.3advocaten.nl

KVK 32142338

GRIEF 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank sub 4 van het a quo:

"Uit voormelde passage van het proces-verbaal blijkt op voldoende inzichtelijke wijze dat het verzoek aan elser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van de Wav."

toelichting:

Uit het proces-verbaal blijkt niet dat appelliant werkend is aangetroffen. Evenmin staat in het proces-verbaal vermeld of eiser werkkleding aanhad en of er ook bezoekers aanwezig waren in de slagerij en de ruimte achter de slagerij. Uit het proces-verbaal blijkt niet op voldoende inzichtelijke wijze dat het verzoek aan appelliant om een legitimatiebewijs te tonen, is gedaan in het kader van de controle op de naleving van de WAV.

Derhalve is de staandehouding en daaropvolgende aanhouding niet als rechtmatig aan te merken. De rechtbank heeft zulks onvoldoende erkend.

GRIEF 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank sub 8, 9 en 10 van het a quo:

"Ingevolge artikel 4.18, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) moet de overgebrachte persoon tijdig worden meegedeeld dat hij zich bij het verhoor kan laten bijstaan door een raadsman. Tussen partijen is niet in geschil dat het recht op rechtsbijstand bij het gehoor tijdens de ophouding is geschonden. Een dergelijke schending leidt echter niet automatisch tot onrechtmatigheid van de Inbewaringstelling. Bezien moet worden of de met de bewaring gediende belangen in redelijke verhouding staat tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen."

Vooropgesteld dient te worden dat voor de Inbewaringstelling gronden aanwezig waren, Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat uit het proces-verbaal van verhoor van 10 maart 2010 (gedingstuk 3) volgt dat elser tijdens het gehoor voor de Inbewaringstelling op 10 maart 2010 te 16.29 uur is meegedeeld dat hij zich tijdens dat verhoor kan laten bijstaan door een raadsman. In dit op ambtsead opgemaakte proces-verbaal is immers voor

zover hier van belang vermeld: "Nadat ik de vreemdeling in de Arabische taal m.b.v. de tolk, niet nader genoemd, van het tolkencentrum telefonisch medegedeeld had dat deze zich bij het verhoor van de inbewaringstelling kon doen bijstaan door een raadsman, verklaarde hij geen raadsman bij het verhoor te willen, maar wel rechtsbijstand gedurende de verdere procedure van bewaring wil, waarna ik de advocatenpiketdienst/piketadvocaat alsnog ingelicht heb. " De rechtbank gaat uit van de juistheid van dit ambtsedig opgemaakte proces-verbaal . In de enkele verklaring ter zitting dat hij nooit afstand heeft gedaan van het recht op een advocaat, ziet de rechtbank geen aanleiding voor een ander oordeel. De rechtbank stelt vast dat elser vervolgens, na afstand te hebben gedaan van het recht op rechtsbijstand tijdens dit gehoor, een verklaring heeft afgelegd die in hoofdlijnen overeenkomt met de eerdere verklaring bij het gehoor tijdens de ophouding.

Onder de hiervoor genoemde omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen."

toelichting:

De rechtbank miskent dat de schending van artikel 4.18 ten tijde van de ophouding in casu een dusdanige gebrek oplevert en schending van de belangen van appellant dat de opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring niet rechtmatig is.

Zoals UEA College meermalen heeft overwogen kan van een vreemdeling die niet of niet tijdig is geweest op de hem toekomende bevoegdheid zich bij het verhoor, als bedoeld in artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000, te doen bijstaan door een raadsman in het algemeen, behoudens bijzondere omstandigheden waarvan in dit geval geen sprake is, niet worden verlangd dat hij zelf om bijstand van een raadsman verzoekt.

Vast staat dat appellant voorafgaand aan het eerste gehoor op 10 maart 2010 om 11:45 niet op de hoogte is gesteld van deze hem toekomende bevoegdheid.

De vreemdelingenpolitie heeft willens en wetens verzuimd toepassing gegeven aan artikel 4.18 Vb en elser op dit tijdstip uitgebreid verhoord.

Dat appellant vervolgens dezelfde dag om 16:29 wel op dit recht zou zijn geweest bij een tweede gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling, wordt door appellant betwist.

Ten eerste heeft appellant reeds tegenover de rechtbank verklaard dat hij nimmer is geweest op het recht op rechtsbijstand bij het verhoor voor de inbewaringstelling.

Ten tweede blijkt uit het proces-verbaal (gedingstuk 3) niet althans niet voldoende overtuigend van het tegendeel. Het daadwerkelijke gehoor en de antwoorden van appellant op de tweede pagina van dit proces-verbaal – welke opgenomen zijn tussen aanhalingstekens – vermelden dat hij expliciet afstand doet van het opnemen van contact met de consulaire vertegenwoordiging doch niet dat hij afstand doet van het recht op bijstand van een advocaat bij dat verhoor. Dit is een belangrijke aanwijzing voor het feit dat appellant niet op dit recht is geweest. Dat in het proces-verbaal een standaardpassage is opgenomen welke door de rechtbank in haar uitspraak is geciteerd, doet hieraan niet af. Op pagina 2 staat als eerste zin te lezen:

"Bovendien deelde ik de vreemdeling mede, dat hij recht heeft op bijstand van een advocaat." Dit zou volgens de lezing van de rechtbank betekenen dat appellant twee maal op zijn recht op bijstand van een advocaat zou zijn geweest hetgeen bepaald niet waarschijnlijk is.

Zo nodig verzoekt appellant UEA College de betreffende hulpofficier van justitie Elbertse, te horen als getuige.

Zelfs al zou geconcludeerd kunnen worden dat appellant in een later stadium wel is geweest op zijn recht op een advocaat bij het gehoor –quod non- kan niet gezegd worden, zoals de rechtbank heeft gedaan, dat de belangen van appellant niet zijn geschonden nu hij een verklaring heeft afgelegd die in hoofdlijnen overeenkomt met de eerdere verklaring bij het gehoor tijdens de ophouding.

Aldus gaat de rechtbank er kennelijk van uit dat appellant, indien hij een advocaat gesproken zou hebben voorafgaand aan het eerste gehoor tijdens de ophouding, hij op dezelfde wijze zou hebben meegewerkt aan het beantwoorden van vragen en deze antwoorden later die dag ook weer herhaald zou hebben.

Een dergelijke aanname kan geen zorgvuldige basis vormen voor een rechterlijke beslissing. De rechtbank gebruikt deze redenering ten onrechte als onderbouwing van haar oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellante in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

Advocaat-gemachtigde

